

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-169-03

Druk nr 2119

Warszawa, 15 października 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o usługach
detektywistycznych wraz z projektem
podstawowego aktu wykonawczego.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych

Art. 1. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110 i Nr 238, poz. 2021 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów ustawy nie stosuje się wobec osób lub instytucji, które na podstawie odrębnych przepisów mogą podejmować działania posiadające charakter czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, lub działania o zbliżonym charakterze.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności gospodarczej polegającej na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji, jeżeli pochodzą one ze zbiorów danych ogólnie dostępnych.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Usługami detektywistycznymi są czynności polegające na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji o osobach, przedmiotach i zdarzeniach, realizowane na podstawie umowy zawartej ze

zlecniodawcą, w formach i w zakresach niezastrzeżonych dla organów i instytucji państwowych na mocy odrębnych przepisów, a w szczególności:

- 1) w sprawach wynikających ze stosunków prawnych dotyczących osób fizycznych,
- 2) w sprawach wynikających ze stosunków gospodarczych, dotyczących:
 - a) wykonania zobowiązań majątkowych, zdolności płatniczych, wiarygodności w tych stosunkach,
 - b) bezprawnego wykorzystywania nazw handlowych lub znaków towarowych, nieuczciwej konkurencji, ujawnienia wiadomości stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa lub tajemnicę handlową,
- 3) sprawdzanie wiarygodności informacji dotyczących szkód zgłaszanych zakładom ubezpieczeniowym,
- 4) poszukiwanie osób zaginionych lub ukrywających się,
- 5) poszukiwanie mienia,
- 6) zbieranie informacji w sprawie, w której toczy się postępowanie karne, postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe i inne, jeżeli w toku postępowania można zastosować przepisy prawa karnego.

2. Zlecniodawcą czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 6, nie mogą być organy prowadzące lub nadzorujące postępowania w tych sprawach.”;

3) uchyla się art. 5;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Detektyw powinien, przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, kierować się powszechnie obowiązującymi zasadami etyki i szczególną starannością, aby nie naruszyć wolności i praw człowieka i obywatela.”;

5) uchyla się art. 7;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Detektyw jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych, zebranych w toku wykonywanych przez niego czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, bez zgody osób, których dane dotyczą, w zakresie sprawy prowadzonej przez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych, wyłącznie w czasie prowadzenia tej sprawy.

2. Detektyw nie może powierzać przetwarzania danych osobowych innemu podmiotowi.

3. Detektyw ma obowiązek przekazać zatrudniającemu przedsiębiorcy przetwarzane dane osobowe, zebrane w toku wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, bezpośrednio po zaprzestaniu prowadzenia sprawy lub, na jego polecenie:

1) przekazać je osobie, której one dotyczą, albo

2) zniszczyć te dane.

4. Detektyw jest obowiązany przy przetwarzaniu danych osobowych stosować przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271) z wyłączeniem art. 25 ust. 1 i art. 32-35.”;

7) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art.11. Detektyw przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, jest obowiązany:

- 1) przestrzegać przepisów prawa oraz odmówić wykonania czynności niezgodnej z prawem lub nieetycznej,
- 2) zachować należyłą staranność i rzetelność, a zwłaszcza sprawdzić zgodność z prawdą uzyskanych informacji.”;

8) w art. 12 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Detektyw jest obowiązany zachować w tajemnicy źródła informacji oraz okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość w trakcie wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy ciąży na detektywie także po zaprzestaniu wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1.”;

9) uchyla się art. 13;

10) w art. 15 uchyla się ust. 2;

11) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Zezwolenie wydaje się na wniosek:

- 1) przedsiębiorcy, będącego osobą fizyczną jeżeli przedsiębiorca ten lub ustanowiony przez niego pełnomocnik posiada licencję,
- 2) przedsiębiorcy innego niż osoba fizyczna, jeżeli licencję posiada co najmniej jedna osoba uprawniona do reprezentowania przedsiębiorcy lub pełnomocnik ustanowiony przez przedsiębiorcę do kierowania działalnością określoną w zezwoleniu
– zwanego dalej „wnioskodawcą”.”;

12) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. O zezwolenie może ubiegać się wnioskodawca jeżeli:

- 1) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego,
- 2) nie zalega z uiszczeniem podatków, opłat, składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, z wyjątkiem przypadków, kiedy uzyska on przewidzianą prawem zgodę na zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji organu podatkowego,
- 3) osoby nieposiadające licencji, wchodzące w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy oraz ustanowieni przez ten organ prokurenci, a także przedsiębiorca będący osobą fizyczną, nie byli karani za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.”;

13) w art. 18:

a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o wydanie zezwolenia, zwany dalej "wnioskiem", powinien zawierać:”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dane osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy oraz pełnomocnika ustanowionego do kierowania działalnością określoną w zezwoleniu, zawierające: imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej – serię i numer paszportu lub innego dokumentu stwier-

dzającego tożsamość, oraz adresy zameldowania tych osób na pobyt stały i czasowy.”,

b) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odpis z rejestru przedsiębiorców lub zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej,”,

– uchyla się pkt 3,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dokument potwierdzający posiadanie licencji przez osoby, o których mowa w art. 16,”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zaświadczenie właściwego organu stwierdzające, że przedsiębiorca spełnia warunki, o których mowa w art. 17 pkt 2,”;

14) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko oraz numer licencji przedsiębiorcy lub osób wymienionych w art. 16,”;

15) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych jest obowiązany:

1) powiadomić organ zezwalający o podjęciu działalności, w terminie 14 dni od dnia jej podjęcia, nie później jednak niż w ciągu 6 miesięcy od daty wydania zezwolenia,

2) zachowywać formę pisemną umów dotyczących wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych,

3) prowadzić i przechowywać dokumentację dotyczącą zatrudnianych detektywów oraz zawieranych i realizowanych umów,

4) przedstawiać dokumentację, o której mowa w pkt 3, na żądanie organu upoważnionego do kontroli.”;

16) po art. 23 dodaje się art. 23a i art. 23b w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Przedsiębiorca ma obowiązek, na wniosek zlecniodawcy, sporządzić końcowe pisemne sprawozdanie z wykonanych czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, zawierające w szczególności:

- 1) datę zawarcia umowy,
- 2) opis przedmiotu umowy,
- 3) określenie zakresu i przebiegu przeprowadzonych czynności,
- 4) opis stanu faktycznego,
- 5) datę zakończenia czynności w sprawie.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, wraz z materiałami dokumentującymi opis stanu faktycznego przekazuje się zleceniodawcy.

Art. 23b. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone podczas wykonywania usług oraz wskutek podania nieprawdziwych informacji, na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.”;

17) po art. 25 dodaje się art. 25a i art. 25b w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych, zebranych w toku wykonywanych czynności, o których mowa w art. 2 ust.1, bez zgody osób, których dane dotyczą.

2. Przedsiębiorca nie może powierzać przetwarzania danych innemu podmiotowi.
3. Przedsiębiorca ma obowiązek zniszczyć przetwarzane dane osobowe, zebrane w toku wykonywania działalności, najpóźniej bezpośrednio po zaprzestaniu korzystania z zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych.
4. Przedsiębiorca jest obowiązany przy przetwarzaniu danych osobowych stosować przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z wyłączeniem art. 25 ust. 1 i art. 32-35.

Art. 25b. Przedsiębiorca jest uprawniony do żądania od zleceniodawcy dokumentów, w tym okazania dokumentów stwierdzających tożsamość, koniecznych do oceny czy zawarcie umowy i jej wykonanie będzie zgodne z wymaganiami określonymi w art. 6 oraz art. 11 pkt 2.”;

18) w art. 29:

a) w ust 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,”

– pkt 6-8 otrzymują brzmienie:

„6) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,

7) nie została zwolniona dyscyplinarnie z Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu, wojska, prokuratury, sądu lub z innego urzędu administracji

publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w ciągu ostatnich 5 lat,

8) posiada pozytywną opinię wynikającą z wywiadu środowiskowego, przeprowadzonego przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji właściwego ze względu na jej miejsce zamieszkania albo - w przypadku obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej - przez organ odpowiedniego szczebla i kompetencji w państwie członkowskim Unii Europejskiej, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania,”

– po pkt 8 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) posiada zdolność fizyczną i psychiczną do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, stwierdzoną orzeczeniem lekarskim.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Licencję wydaje się osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1 oraz złożyła egzamin przed właściwą komisją albo uzyskała w trybie odrębnych przepisów decyzję w sprawie uznania kwalifikacji w zawodzie detektywa.”;

19) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Egzamin obejmuje zagadnienia z zakresu Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organizacji i funkcjonowania organów wymiaru sprawiedliwości i przestrzegania prawa, ochrony danych osobowych, ochrony informacji niejawnych, a także z zakresu prawa cywilnego i karnego (materialnego i procesowego), kryminalistyki, kryminologii i wiktymologii oraz psychologii sądowej.”;

20) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Licencja zawiera:

- 1) imię i nazwisko posiadacza,
- 2) fotografię posiadacza,
- 3) numer licencji, datę jej wystawienia i oznaczenie organu wystawiającego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór licencji oraz tryb jej wydawania, uwzględniając wymiary, barwę i elementy graficzne wzoru licencji oraz potrzebę zapewnienia sprawności postępowania w sprawie jej wydania.”;

21) w art. 37 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4, 6 lub 9,”;

22) w art. 40 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr detektywów jest jawny w zakresie potwierdzania posiadania przez wskazaną osobę uprawnień detektywa. W pozostałym zakresie dane są udostępniane sądom, organom prokuratury oraz organom administracji państwowej, a także podmiotom, które udokumentują posiadanie w tym interesu prawnego.”;

23) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. W stosunku do osób, wobec których zostało wydane orzeczenie:

- 1) lekarskie, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 9,
 - 2) lekarskie i psychologiczne, na podstawie przeprowadzonych badań, o których mowa w art. 41
- nie stosuje się przepisów art. 229 § 1 i 2 Kodeksu pracy.”;

24) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. Przepisy art. 18 ust. 1 pkt 6, art. 29 ust. 1 pkt 1, 7 i 8 oraz ust. 3, w zakresie, w jakim dotyczą obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską statusu członka Unii Europejskiej.”.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 36 ust. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przedmiotowa nowelizacja stanowi wynik oceny, że rozwiązania wynikające z niektórych przepisów ustawy z dnia 6 lipca 2001 r o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110 i Nr 238, poz. 2021 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) wymagają usunięcia, sprecyzowania lub korekt. Stanowi również od strony procedury administracyjnej element regulacji dostosowującej działanie organów wydających decyzje do sytuacji po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej.

1. W art. 1 ust. 2 (art. 1 pkt 1 lit. a projektu) skreśla się wyrażenie „w ramach wykonywania obowiązków zawodowych”, jako nieadekwatne do charakteru działalności instytucji wymienionych w tym przepisie podmiotowo. Dodany natomiast w art. 1 przepis ust. 3 (art. 1 pkt 1 lit. b projektu) stanowi, że przepisów ustawy nie stosuje się do czynności polegających na uzyskiwaniu i przekazywaniu informacji, jeżeli pochodzą one ze zbiorów danych ogólnie dostępnych. Dodanie przepisu jest konieczne z tego względu, że według definicji usług detektywistycznych, zawartej w art. 2 ust. 1, w obecnym brzmieniu również takiego rodzaju czynności wymagałyby zezwoleń, co jest nieuzasadnionym rozciągnięciem reglamentacji działalności gospodarczej. Oznaczałaby bowiem stosowanie wymogu zezwoleń np. wobec kancelarii prawnych zbierających, ze źródeł ogólnie dostępnych, informacje dotyczące wiarygodności podmiotów gospodarczych. Regulacja w dotychczasowym brzmieniu art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej kolidowałaby m. in. z ustawą z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczej, która określa zasady i tryb udostępniania przez przedsiębiorców danych dotyczących wiarygodności płatniczej innych przedsiębiorców i konsumentów, w szczególności danych o zwłoce w realizacji zobowiązań pieniężnych.
2. Nadanie nowego brzmienia art. 2 (art. 1 pkt 2 projektu) usuwa niekonsekwencję w budowie definicji usług detektywistycznych. Wymienione tam obecnie rodzaje usług detektywistycznych (o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 – 4), jako wynikające ze stosunków gospodarczych, są rodzajami spraw cywilnych. Pojęcie „sprawy cywilnej”, którym dotychczas posługiwała się ustawa, jest pojęciem używanym i określonym prawnie (art. 1 Kodeksu postępowania cywilnego) i zostało niewłaściwie użyte. Proponowana zmiana pkt 1 porządkuje ten zapis,

wskazując oddzielnie na sprawy wynikające ze stosunków prawnych dotyczących osób fizycznych, w odróżnieniu od spraw wynikających ze stosunków gospodarczych między przedsiębiorcami, co porządkuje z istoty rzeczy trudną materię definicji usług detektywistycznych.

3. Przepis art. 5 (art. 1 pkt 3 projektu) podlega uchyleniu, gdyż stanowi zbędną ingerencję w rodzaje stosunków umownych między pracodawcą a pracownikiem. Uchylany przepis byłby również zbędny po przyjęciu proponowanego nowego przepisu art. 16, zmierzającego do zrównania przedsiębiorców (osób fizycznych i pozostałych) w prawie do otrzymania zezwolenia na działalność gospodarczą w sferze usług detektywistycznych.
4. Przepis art. 6 (art. 1 pkt 4 projektu) został sformułowany z pominięciem powinności lojalności detektywa wobec klienta. Dotychczasowy zapis wynikał z przyjęcia pierwotnego założenia obowiązującej ustawy, że zezwolenie na usługi detektywistyczne może otrzymać tylko przedsiębiorca-osoba fizyczna posiadająca licencję detektywa. Zapisy wynikające z takiego założenia, istniejące w kilku miejscach obowiązującej ustawy, wobec jego błędności, zostały konsekwentnie skorygowane w projekcie.
5. Uchylenie art. 7 (art. 1 pkt 5 projektu) jest konieczne, ponieważ przepis ten wywołuje liczne nieporozumienia w zakresie jego interpretacji. W obowiązujących przepisach prawa nie ma bowiem regulacji zastrzegających do stosowania dla niektórych organów określonych środków technicznych, metod i czynności operacyjno-rozpoznawczych. Jest natomiast nadane, pod określonymi warunkami, prawo do podejmowania określonych czynności np. kontroli operacyjnej. Przepisy prawa określają na czym te działania polegają. Istotne w zakresie przedmiotowym tej ustawy jest to, aby stosowania niektórych metod dokumentowania np. fotografowanie, filmowanie i in., nie łączyć z prawem do działania detektywa w sytuacjach, które dla skuteczności wykonania usługi wymagałyby użycia tych samych środków technicznych i metod, jakie są stosowane w czynnościach organów państwowych w sytuacji prawnego upoważnienia tychże organów do ich użycia. Działania dokumentacyjne detektywa bowiem są podejmowane na zasadach odpowiedzialności za szkodę i krzywdę moralną, przewidzianych w Kodeksie cywilnym. Dotychczasowe brzmienie przepisu wprowadzało ponadto w błąd sugerując, że istnieją metody

lub środki techniczne niezastrzeżone, które bez odpowiedzialności cywilnej, lub nawet karnej, mogą być używane przez detektywów.

6. Nowe brzmienie art. 8 (art. 1 pkt 6 projektu) zawiera korektę, o której mowa w pkt 4 uzasadnienia.

Detektyw występuje w roli samodzielnego przedsiębiorcy albo pracownika podmiotu gospodarczego, posiadającego zezwolenie na prowadzenie usług detektywistycznych. Sformułowania dotychczasowych przepisów, zawartych w ust. 1 i 3, nie uwzględniały tych dwóch różnych sytuacji. Pozostawiając ust. 2 i 4 bez zmian, w ust. 1 proponuje się zapis, że przetwarzanie danych osobowych, zebranych w toku wykonywanych czynności detektywa może dotyczyć danych w zakresie sprawy powierzonej przez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych. Zgodnie z ust. 3 tego przepisu detektyw ma obowiązek przekazać przetwarzane dane osobowe, zebrane w toku wykonywania czynności detektywa, bezpośrednio po zaprzestaniu wykonywania powierzonej sprawy zatrudniającemu przedsiębiorcy lub, na jego polecenie, przekazać osobie, której one dotyczą, albo zniszczyć te dane.

7. Propozycja nowego brzmienia art. 11 (art. 1 pkt 7 projektu) wynika z potrzeby konsekwentnego rozgraniczenia w przepisach, dotyczących sfery uprawnień i obowiązków, sytuacji gdy detektyw działa jako pracownik od sytuacji samego przedsiębiorcy.

W przepisie tym usuwa się samodzielne prawo detektywa do ustalania tożsamości osoby zlecającej czynność. Uprawnienie to powinien mieć natomiast przedsiębiorca (w tym detektyw - przedsiębiorca - osoba fizyczna), co przewidziano dalej w nowelizacji, w art. 25b. Usuwany zapis stwarzałby pole do naruszania sfery dóbr chronionych przez działania detektywów „na podstawie licencji detektywa”.

Przepisy pkt 1 i 2 art. 11 zostały skorygowane na wzór zapisów prawa prasowego (rzetelność w wykonywaniu czynności i obowiązek sprawdzenia zgodności z prawdą uzyskanych informacji), gdyż wiążą się z instytucją tajemnicy detektywa (zapisanej w art. 12), również sformułowanej na wzór tajemnicy dziennikarskiej (art. 15 Prawa prasowego).

8. Zmiany w art. 12 ust. 1 i 2 (art. 1 pkt 8 projektu) mają na celu ujednoczenie słownictwa ustawy, zgodnie z zakresem nowego art. 6 omówionym w pkt 4 uzasadnienia.
9. Przepis art. 13 (art. 1 pkt 9 projektu) proponuje się uchylić.

Art. 13 nakładał na detektywa-pracownika obowiązek sporządzania sprawozdania dla strony umowy. Kwestie umowne reguluje Kodeks cywilny i nie ma potrzeby ingerować w te regulacje. Stroną umowy jest natomiast przedsiębiorca. Stosowną regulację w tym zakresie zawiera proponowany nowy art. 23a.
10. Przepis art. 15 ust. 2 proponuje się także uchylić (art. 1 pkt 10 projektu). Opiniowanie zezwoleń jest sprzeczne z istotą tej instytucji, przewidzianej ustawą - Prawo działalności gospodarczej. W odróżnieniu od koncesji, wydanie zezwolenia powinno być uzależnione wyłącznie od spełnienia zamkniętego katalogu wymagań prawnych (art. 28 powołanej ustawy).
11. Nowy zapis art. 16 (art. 1 pkt 11 projektu) eliminuje zasadę, że w przypadku przedsiębiorcy, który jest osobą fizyczną, działalność nie może być prowadzona przez pełnomocnika takiego przedsiębiorcy. Ta regulacja stwarzałaby podstawę do zarzutu niezgodności z przepisem art. 32 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.
12. Zmiana art. 17 (art. 1 pkt 12 projektu) polega na złagodzeniu warunków wydawania zezwoleń i dopuszczeniu wydania zezwolenia w przypadku zalegania przedsiębiorcy z uiszczeniem podatków, opłat, składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, jeżeli uzyska on przewidzianą prawem zgodę na zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji organu podatkowego. Rozwiązanie takie jest przyjęte np. w ustawie z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664, z późn. zm.) w zakresie dopuszczenia do udzielenia zamówienia publicznego. Eliminuje automatyczną, bardzo surową podstawę cofania zezwoleń w sytuacji zalegania z płatnościami (art. 26 pkt 2 lit. a ustawy zmienianej). W art. 17 w pkt 3 doprecyzowano, że popełnienie przez osoby wskazane w tym przepisie również umyślnego przestępstwa skarbowego wyłącza możliwość ubiegania się przez wnioskodawcę o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych.

13. Zmiany w art. 18 (art. 1 pkt 13 projektu), który dotyczy katalogu dokumentów wymaganych do uzyskania zezwolenia na usługi detektywistyczne, wynikają z uwzględnienia wariantów w postępowaniu administracyjnym po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej (ust. 1 pkt 6), prowadzenia ewidencji podmiotów gospodarczych również w gminach (ust. 3 pkt 2) oraz zrównania w prawach do uzyskania zezwolenia na usługi detektywistyczne przedsiębiorców – osoby fizyczne, działających przez pełnomocników (ust. 3 pkt 5), a także z liberalizacji niektórych wymagań (ust. 3 pkt 3 i 7).
14. Zmiana w art. 20 ust. 1 pkt 1 (art. 1 pkt 14 projektu), stanowi konsekwencję zrównania prawa podmiotów do uzyskania zezwolenia na przedmiotową działalność gospodarczą, o czym również mowa w pkt 11 i 13 uzasadnienia.
15. Zmiana art. 23 ust. 1 (art. 1 pkt 15 projektu) jest skutkiem usunięcia obligatoryjności sporządzania sprawozdań dla zleceniodawcy. Pozostawiono to jako prawo strony, które musi być spełnione, jeżeli zleceniodawca złoży taki wniosek wobec wykonującego usługę detektywistyczną. Ma to więc skutek w kwestii zakresu prowadzonej dokumentacji, której nowy zakres dostosowano do dodanego art. 23a.
16. Dodanie art. 23a (art. 1 pkt 16 projektu) reguluje kwestie obowiązku przedsiębiorcy jako strony umowy wobec klienta. W dotychczasowym stanie prawnym obowiązek taki był nałożony na detektywa w art. 13, co nie było prawnie uzasadnione. Dodano jednocześnie, w stosunku do dotychczasowej regulacji, wyrażenia „na wniosek strony umowy”, co usuwa zbędną ingerencję w zasadę swobody zawierania umów cywilnych. Przepis ten natomiast może stanowić podstawę domagania się przez stronę zlecającą zawarcia postanowień umownych gwarantujących, łącznie z przepisem ust. 2, lepszą ochronę jej dóbr osobistych, co często wiąże się z charakterem usług detektywistycznych. Usunięto również niezrozumiałą ingerencję w kwestie umowne między stronami, a polegającą na obowiązywaniu obecnie zasady „pojedynczego egzemplarza sprawozdania”. W praktyce, stronie zlecającej może nie być potrzebny żaden egzemplarz lub może żądać określonej ich ilości.

W dodanym następnie art. 23b uregulowano zasadę odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorcy, która do tej pory spoczywała na detektywie – zgodnie z zasadami

Kodeksu cywilnego. Zasady roszczeń regresowych przedsiębiorcy wobec detektywa regulują również przepisy tego Kodeksu.

17. Proponuje się dodanie nowych artykułów 25a i 25b (art. 1 pkt 17 projektu).

Wynika to z następujących względów:

- 1) dotychczasowe rozwiązania dawały prawo przetwarzania danych osobowych wyłącznie detektywowi, pomijając sytuację konieczności przetwarzania danych przez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych – jako strony umowy. Stosownie do modyfikacji dokonanych w art. 8, dotyczącym czynności detektywa, prawo to nadano osobno przedsiębiorcy w art. 25a.
 - 2) art. 25b stanowi o uprawnieniu przedsiębiorcy do żądania od zleceniodawcy dokumentów, w tym okazania dokumentów stwierdzających tożsamość, koniecznych do oceny, czy zawarcie umowy i jej wykonanie jest zgodne z wymaganiami określonymi art. 6 ustawy, odnoszącymi się do powszechnie obowiązujących zasad etyki, wolności i praw człowieka i obywatela. Będąc zobowiązanym do ponoszenia odpowiedzialności za szkody wyrządzone przy wykonywaniu działalności, przedsiębiorca powinien mieć uprawnienie do poznania okoliczności zlecenia, tak aby nie być, ze szkodą dla osób trzecich, podmiotem, którym posłużył się np. przestępca, czy osoba nieuprawniona do otrzymania informacji. Postulat takiego rozwiązania został zgłoszony przez podmioty zrzyszające przedsiębiorców i pracowników.
18. Zmiana w art. 29 w ust. 1 pkt 1 i 8 oraz ust. 3 (art. 1 pkt 18 projektu) wynika z potrzeby dostosowania wymogów dokumentacyjnych w postępowaniu administracyjnym do sytuacji po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej. W przepisie pkt 1 zrezygnowano ponadto z wymogu posiadania biegłej znajomości języka polskiego przez obywateli UE ubiegających się o licencję detektywa. Utrzymanie przedmiotowego zapisu jest nieuzasadnione wobec braku takiego wymogu lub jego zniesienia w przypadku innych zawodów regulowanych w Polsce o znacznie większych wymaganiach, np. w zawodzie radcy prawnego.

Zmiana dokonana w art. 29 ust. 1 pkt 6 polega na doprecyzowaniu, że o udzielenie licencji może ubiegać się osoba, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądowym również za umyślne przestępstwo skarbowe.

Zmiany w ust. 1 pkt 7 wynikają z utworzenia nowych organów państwowych, tj. Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu oraz nowego usytuowania Biura Ochrony Rządu.

Zmiana brzmienia ust. 1 pkt 8 dodatkowo usuwa wątpliwości co do charakteru prawnego opinii terenowego organu Policji. Jest ona elementem wywiadu środowiskowego, przeprowadzonego przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o wydanie licencji. Przeszkoda z niej wynikająca jest wskazywana w decyzji komendanta wojewódzkiego Policji, dotyczącej wydania licencji detektywa, podlegającej następnie odwołaniu i skardze do NSA.

Przeniesienie treści obecnego art. 29 ust. 3 pkt 1 dotyczącego wymogu posiadania przez osoby, którym ma być wydana licencja detektywa, zdolności fizycznej i psychicznej do wykonywania czynności w zakresie usług detektywistycznych do art. 29 ust. 1 pkt 9 nastąpiło zarówno w wyniku dokonania zmian merytorycznych w treści art. 29 ust. 3, jak i przyjęcia stanowiska, że już na etapie ubiegania się o wydanie licencji detektywa osoba zainteresowana powinna przedstawić orzeczenie lekarskie stwierdzające posiadanie odpowiednich predyspozycji zdrowotnych do wykonywania tego zawodu.

Zmiany wprowadzone w art. 29 ust. 3 wynikają z konieczności wyłączenia obowiązku zdawania egzaminu o wydanie licencji detektywa przez osoby, których kwalifikacje zostały uznane na podstawie przepisów o uznawaniu nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

19. Zmiana przepisu art. 33 (art. 1 pkt 19 projektu), określającego zagadnienia egzaminacyjne jest podyktowana koniecznością odejścia od zbyt jednostronnego zakresu wymagań dotyczących znajomości przepisów odnoszących się do funkcjonowania wyłącznie Policji, ABW i Straży Granicznej. Proponuje się tu zagadnienia ogólniejsze, tj. organizacji i funkcjonowania organów wymiaru sprawiedliwości i przestrzegania prawa w Rzeczypospolitej Polskiej.
20. Zmiana w art. 36 ust. 1 (art. 1 pkt 20 projektu) ustala węższy zakres danych wpisywanych do licencji detektywa, będącego dokumentem o charakterze zawodowym. Pominęto, jako zbędne, wpisywanie daty i miejsca urodzenia oraz

numeru PESEL, ze względu na sytuację, jaka nastąpi po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej i wydawania licencji obywatelom państw członkowskich. Dane w proponowanym zakresie są wystarczające do identyfikacji detektywa. Zawarte w ust. 2 cytowanego przepisu upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia zostało uzupełnione o wymagane, na podstawie Konstytucji RP, wytyczne dotyczące treści tego aktu wykonawczego.

21. Zmiana w art. 37 ust. 2 pkt 1 (art. 1 pkt 21 projektu) wynika ze zmiany w artykule, do którego nastąpiło odesłanie.
22. Zmiana art. 40 ust. 3 (art. 1 pkt 22 projektu) wynika z konieczności korekty zasad dostępu do danych z rejestru detektywów. Ma na celu uniknięcie zagrożeń osobistych wynikających z charakteru wykonywania niektórych czynności detektywistycznych, w szczególności skierowanych wobec świata przestępczego. Przewiduje się zatem zasadę ograniczonego dostępu do tych danych przez zapis, że rejestr detektywów jest jawny w zakresie potwierdzania posiadania przez wskazaną osobę uprawnień detektywa. W pozostałym zakresie dane udostępniane byłyby sądom, organom prokuratury oraz organom administracji państwowej, a także podmiotom, które udokumentują posiadanie w tym interesu prawnego.
23. Proponuje się dodanie po art. 41 zmienianej ustawy art. 41a, który wyłącza stosowanie wobec detektywów i kandydatów na detektywów przepisów Kodeksu pracy dotyczących obowiązku poddawania się badaniom lekarskim przeprowadzanym w ramach medycyny pracy. W obecnym stanie prawnym detektywi podlegają badaniom lekarskim przewidzianym w Kodeksie pracy, badaniom przewidzianym w ustawie o usługach detektywistycznych, a w przypadku detektywów ubiegających się o posiadanie broni palnej, badaniom przewidzianym w ustawie o broni i amunicji. W efekcie następuje „dublowanie się” przeprowadzanych badań detektywów. Utrzymanie dotychczasowego stanu prawnego nie ma uzasadnienia merytorycznego w zawodzie detektywa. Ponadto powoduje dodatkowe koszty przedsiębiorców lub osób ubiegających się o wydanie licencji.

Proponowana ustawa zmieniająca oddziałuje na funkcjonowanie w sferze gospodarczej firm posiadających zezwolenia na usługi detektywistyczne. Z tego względu poddana została szerokiej konsultacji wśród organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracowników tej branży usług. Ze względu na występującą

w szerokiej skali sytuację łączenia przez podmioty gospodarcze tej sfery usług ze świadczeniem usług w zakresie ochrony osób i mienia, projekt przekazano do opinii również organizacjom zrzeszającym firmy ochrony. Projekt nowelizacji został skierowany do następujących podmiotów: Polskiej Izby Ochrony Osób i Mienia, Stowarzyszenia Detektywów Polskich, Polskiego Związku Pracodawców „Ochrona”, Dolnośląskiego Związku Pracodawców Firm i Agencji Ochrony Osób, Mienia i Usług Detektywistycznych, Ogólnopolskiego Pracowniczego Związku Zawodowego Konfederacji Pracy i Polskiego Stowarzyszenia Ochrony Osób, Mienia i Usług Detektywistycznych w Krakowie. Zgłoszone w trakcie konsultacji opinie zostały w znacznej części uwzględnione, jak chociażby zrównanie sytuacji przedsiębiorców – osób fizycznych i innych w prawie do uzyskiwania zezwolenia przez powoływanie pełnomocników z licencjami do kierowania działalnością w zakresie usług detektywistycznych, rozdzielenie kompetencji detektywów jako pracowników od uprawnień przedsiębiorców posiadających zezwolenia.

Nieuwzględnione zostały uwagi, które zdaniem autorów projektu znacznie wykraczają poza zakres niniejszej nowelizacji oraz są niemożliwe do przyjęcia ze względów prawnych.

Projekt ustawy był również przekazany do zaopiniowania przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. W swojej opinii GIODO wyraził pogląd, że niezrozumiała i niezasadna jest propozycja dodania w art. 1 ust. 3, bowiem o tym, czy czynność ma charakter usługi detektywistycznej decyduje wyłącznie treść art. 2 ustawy o usługach detektywistycznych. Zdaniem GIODO powstaje zatem pytanie, czy w świetle proponowanego art. 1 ust. 3 czynności detektywistyczne nie będą miały swojego charakteru, jeżeli podmiot ich dokonujący będzie pozyskiwał informacje ze zbiorów ogólnie dostępnych. Opinia powyższa nie została uwzględniona, gdyż zdaniem projektodawcy konieczne było doprecyzowanie w projekcie ustawy, że jej przepisów (w tym obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych) nie stosuje się do działalności gospodarczej prowadzonej np. przez kancelarie prawne, firmy leasingowe, polegającej na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji, które pochodzą ze zbiorów danych ogólnie dostępnych.

Odnosząc się do relacji między projektowaną nowelizacją a prawem Unii Europejskiej należy zauważyć, że zmiana zaproponowana w art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy (art. 1

pkt 18 lit. a projektu), dotycząca rezygnacji z wymogu biegłej znajomości języka polskiego przez osoby ubiegające się o wydanie licencji detektywa, uwzględnia przyjęte w prawie Unii Europejskiej i orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zasady dotyczące możliwości stawiania wymogu znajomości języka państwa, w którym obywatel innego państwa członkowskiego zamierza pracować (w związku z fundamentalną zasadą swobody przepływu osób). Ww. przepis w dotychczasowym brzmieniu mógł być uznany za środek dyskryminujący obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, zakazany przez Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

Proponowany przepis art. 29 ust. 3 ustawy (art. 1 pkt 18 lit. b projektu) obejmuje swoją regulacją obywateli państw członkowskich UE posiadających kwalifikacje do wykonywania zawodu detektywa. Należy wskazać, że zawód detektywa jest zawodem regulowanym w rozumieniu art. 1 pkt e dyrektywy 92/51/EWG oraz ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz.U. Nr 87, poz. 954). Jeżeli obywatel państwa członkowskiego UE nabył kwalifikacje do wykonywania zawodu detektywa, wówczas muszą one zostać uznane na podstawie ww. ustawy. Wobec powyższego od obywatela państwa członkowskiego UE nie można wymagać, aby zdawał egzamin na licencję detektywa (w przeciwieństwie do obywatela państwa członkowskiego UE, który nie wykonywał omawianej działalności w jednym z takich państw i stara się o uzyskanie „polskich” uprawnień).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ na sektor finansów publicznych.

Regulacja nie ma wpływu na sektor finansów publicznych. Wejście w życie przedmiotowej zmiany ustawy o usługach detektywistycznych nie spowoduje obciążenia budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Na rynek pracy nowelizacja ma wpływ pozytywny przez fakt, że przedsiębiorcy nie będą musieli ponosić kosztów związanych z przeprowadzaniem obowiązkowych badań lekarskich detektywów w ramach medycyny pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną.

Regulacja nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną, natomiast przez obniżenie kosztów przedsiębiorcy korzystnie wpłynie na konkurencyjność zewnętrzną.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Projektowana zmiana ma pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionów przez stworzenie łatwiejszych warunków do podejmowania działalności gospodarczej w tej sferze usług oraz przez to, że znosi reglamentowanie w zakresie działalności gospodarczej polegającej na uzyskiwaniu i przekazywaniu informacji, jeżeli pochodzą one ze zbiorów danych ogólnie dostępnych.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 5304 /03/DPE/dj

Warszawa, 6.10. 2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych (pismo nr RM-10-169-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie zmian w obecnie obowiązującej ustawie o usługach detektywistycznych stanowiących wynik oceny jej dotychczasowego funkcjonowania, a także wprowadzenie niezbędnych zmian mających na celu jej dostosowanie do wymogów prawa wspólnotowego.

Z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej projekt ustawy ma za zadanie przede wszystkim dostosowanie regulacji dotyczącej nabywania uprawnień do wykonywania zawodu regulowanego, jakim jest zawód detektywa, do wymagań wspólnotowego systemu uznawania kwalifikacji, który został wdrożony do prawa polskiego w ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych. Odpowiednia norma we wskazanym powyżej zakresie została wprowadzona w art. 1 pkt 18 projektu.

Ponadto, w projektowanej ustawie uchylono dotychczasową normę art. 29.1 pkt 1, zgodnie z którą osoba ubiegająca się o wydanie licencji detektywa musi posiadać biegłą znajomość języka polskiego. Stawianie powyższego wymogu mogłoby być uznane w świetle prawa Unii Europejskiej za środek utrudniający realizowanie fundamentalnej zasady swobody przepływu osób.

W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych jest zgodny w prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Przewodniczący Komitetu
Racji Europejskiej
ANNA SZYBAŃSKA-STANÓ
Ministerstwo Elektro

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Tadeusz Matusiak
Podsekretarz Stanu,
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia..... 2003 r.

w sprawie wzoru i trybu wydawania licencji detektywa

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110 i Nr 238, poz. 2021 oraz z 2003r. Nr 124, poz. 1155 i Nr....., poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór licencji detektywa, zwanej dalej "licencją", który stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Komendant wojewódzki Policji, po otrzymaniu wniosku o wydanie licencji detektywa, zwraca się do komendanta powiatowego Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o wydanie licencji, o wydanie opinii o tej osobie.

2. Komendant powiatowy Policji wydaje opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie 10 dni.

§ 3. Osoba, której przyznano licencję, odbiera ją osobiście, po okazaniu dowodu wniesienia opłaty za wydanie licencji.

§ 4. 1. W razie zmiany: imienia, nazwiska, adresu zamieszkania komendant wojewódzki Policji wydaje na wniosek detektywa nową licencję.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, detektyw dołącza kopię dokumentu potwierdzającego zmianę danych oraz posiadaną licencję.

3. Jeżeli nowy adres miejsca zamieszkania detektywa znajduje się na terenie innego województwa, komendant wojewódzki Policji przekazuje sprawę komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu dla nowego miejsca zamieszkania, który wydaje nową licencję.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2002r. w sprawie wzoru i trybu wydawania licencji detektywa (Dz.U. Nr 189, poz. 1587).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

**Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji**

1) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

WZÓR LICENCJI DETEKTYWA

Licencja detektywa - blankiet koloru niebieskiego o wymiarach 9,5x 6,5 cm obustronnie foliowany,
zaopatrzony w dolnym lewym rogu w hologram z wizerunkiem godła państwowego.

Fotografia o wymiarach 3,5 cm x 2,5 cm	LICENCJA DETEKTYWA Nr
	Data wystawienia
wydano Panu(i)	
data i miejsce urodzenia	
Nr PESEL	
upoważniająca do wykonywania czynności określo- nych w art. 2, art. 8 ust. 1 i art. 9 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110)	
	KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
	w

POUCZENIE

1. Posiadacz niniejszej licencji, zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110) jest zobowiązany posiadać licencję w czasie wykonywania czynności detektywistycznych.
2. W razie zgubienia, utraty lub zniszczenia niniejszej licencji lub zmiany miejsca zamieszkania, należy zawiadomić komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce stałego zamieszkania posiadacza licencji.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru i trybu wydawania licencji detektywa stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001r. o usługach detektywistycznych. Konieczność wydania niniejszego rozporządzenia wynika ze zmiany upoważnienia do jego wydania, dokonanej ustawą z dnia.....2003r. o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych (Dz.U. Nr...., poz....), polegającej na jego uzupełnieniu o wytyczne dotyczące treści aktu.

Projektowane rozporządzenie określa procedurę wydawania licencji detektywa oraz wzór licencji. W przedmiotowej regulacji przewidziano obowiązek sporządzania opinii o kandydacie na detektywa przez komendanta powiatowego policji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o licencję. W projekcie wskazano także tryb wydawania licencji w razie zmiany imienia, nazwiska lub adresu miejsca zamieszkania detektywa.

Przepisy projektowanego rozporządzenia nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych, rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.